

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **R.**, so sídlom v T., v dovolacom konaní zastúpeného advokátskou kanceláriou M., so sídlom v B., v mene ktorej koná ako konateľ a advokát JUDr. M. J., proti žalovanému **L.**, so sídlom v B., **o vydanie hnutel'ných vecí**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 12 C 41/2007, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 21. decembra 2011 sp.zn. 6 Co 263/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre vyššie označeným uznesením zmenil uznesenie Okresného súdu Komárno z 25. augusta 2011 č.k. 12 C 41/2007-692, ktorým okresný súd zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania tak, že prerušil konanie vedené na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 12C/41/2007 do právoplatného skončenia konania vedeného pred Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp.zn. II. ÚS/42/2011.V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na Ústavnom súde Slovenskej republiky prebieha konanie ohľadne problematiky určitosti a zrozumiteľnosti reštitučnej výzvy, ktorá otázka môže mať v prejednávanej veci významný vplyv na rozhodnutie súdu. Dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky uvedené v § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. na prerušenie konania. Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa preto podľa § 220 O.s.p. zmenil a konanie pred okresným súdom prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného pred Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp.zn. II ÚS/42/2011.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal včas dovolanie žalobca. Žiadal uznesenie odvolacieho súdu zrušiť. Uviedol, že prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

závisí od konkrétnych okolností sporu, pričom súd by mal prihliadnuť aj na štádium, v akom sa konanie nachádza, ako aj zväžiť, či predmetný právny vzťah týkajúci sa účastníkov konania nemôže sám prejudiciálne vyriešiť. Podľa dovolateľa si súd mal otázku určitosti a zrozumiteľnosti reštitučnej výzvy vyriešiť sám. Nebol teda dôvod na prerušenie konania v zmysle vyššie citovaného ustanovenia O.s.p. Okrem toho namietal, že uznesenie krajského súdu trpí nedostatkom dôvodov, v dôsledku čoho mu bola odňatá možnosť pred súdom konať.

Žalobca oznámil podaním doručeným, najvyššiemu súdu 23. októbra 2012, že Ústavný súd Slovenskej republiky vydal vo veci vedenej pod sp.zn. II ÚS/42/2011 dňa 20. septembra 2012 rozhodnutie. Konanie vedené pred Ústavným súdom Slovenskej republiky v tejto veci je v súčasnosti skončené, a preto odpadla v zmysle § 111 ods. 2 O.s.p. prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo. Naďalej trval na tom, aby dovolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

K tomu, aby dovolanie malo právne účinky a aby na jeho základe vznikli procesné vzťahy, musí vyhovovať požiadavkám, ktoré ustanovuje Občiansky súdny poriadok.

V prejednávanej veci dovolanie žalobcu smeruje síce proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa, a teda mohlo by byť dovolanie podľa § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p. objektívne prípustné, avšak prípustnosť dovolania bolo potrebné posúdiť aj z hľadiska, či rozhodnutie napadnuté dovolaním nezaniklo inak, a teda či rozhodovanie o dovolaní sa z tohto dôvodu nestáva bezpredmetným. Aj pre dovolacie konanie totiž obdobne platí ustanovenie § 218 ods. 1 písm. e/ O.s.p. (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.), ktoré upravuje procesný postup dovolacieho súdu v prípadoch, ak dovolaním napadnuté rozhodnutie zaniklo inak, a teda z tohto dôvodu nie je aktuálne o dovolaní rozhodnúť.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa § 111 ods. 1 O.s.p. ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa pojednávania a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

Podľa § 111 ods. 2 O.s.p. ak je konanie prerušené podľa § 109, súd urobí všetky potrebné opatrenia, aby sa odstránili prekážky, ktoré spôsobili prerušenie alebo pre ktoré prerušenie trvá. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že súd, ak neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť aj z dôvodu, že sa v inom konaní rieši otázka, ktorá je pre rozhodnutie súdu podstatná. V takomto prípade súd určí dobu prerušenia konania spravidla do právoplatného skončenia veci, v ktorej sa táto otázka rieši. Dňom doručenia uznesenia o prerušení konania nastávajú účinky prerušenia, ktoré spočívajú v tom, že sa nekonajú pojednávania a že sa zastavuje plynutie všetkých procesných lehôt. Ak bolo konanie prerušené podľa § 109 O.s.p., súd v konaní pokračuje, len čo zistí, že prekážka, pre ktorú bolo konanie prerušené, odpadla, pričom je povinný tak urobiť aj bez návrhu. Momentom, kedy prekážka prerušenia konania odpadla, sa stáva uznesenie o prerušení konania neúčinné. Nie je preto potrebné uznesenie o prerušení konania osobitným rozhodnutím zrušovať. V prípade, ak k tomuto momentu dôjde v priebehu odvolacieho alebo dovolacieho konania, stáva sa rozhodovanie o odvolaní, resp. o dovolaní účastníka bezpredmetným. Odvolaciemu súdu, resp. dovolaciemu súdu neostáva iné, než postupovať podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. e/ O.s.p.

V posudzovanej veci z obsahu spisu vyplýva, že krajský súd napadnutým uznesením zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že prerušil konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., pričom prerušenie konania obmedzil do právoplatného skončenia konania vedeného pred Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp.zn. II. ÚS/42/2011. V priebehu dovolacieho konania dovolací súd zistil, že Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom vydaným 20. septembra 2012 rozhodol vo veci vedenej pod sp.zn. II. ÚS/42/2011. Prekážka, pre ktorú krajský súd konanie vo veci prerušil, vydaním Nálezu (jeho doručením) odpadla. Stalo sa tak nepochybne po podaní dovolania v čase, kedy dovolací súd o dovolaní žalobcu ešte nerozhodol. Skončením uvedenej veci pred Ústavným súdom Slovenskej republiky

zanikli účinky dovolaním napadnutého uznesenia krajského súdu o prerušení konania, z ktorého dôvodu nebolo ani potrebné toto uznesenie zrušovať.

Keďže žalobca trval aj po odpadnutí prekážky, pre ktorú krajský súd konanie prerušil, na podanom dovolaní, Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. e/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol.

Po vrátení veci bude povinnosťou okresného súdu v konaní ďalej pokračovať, a to aj bez návrhu (§ 111 ods. 2 veta druhá O.s.p.). V rámci posilnenia princípu právnej istoty bude vhodné, aby súd o pokračovaní v konaní rozhodol uznesením, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

Žalovaný mal v dovolacom konaní úspech, preto mu patrí právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovanému však v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu neboli priznané.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. marca 2013

JUDr. Ladislav Górasz, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová